

„Zakaj si pa zatičete ušesa, kadar se radi vas igra“! je kriknil, trkajoč z lokom ob mizo, kar je ves zbor smatral kot znak prenehanja, ter umolknil.

„Zato, ker se zastonj igra“! je zagrmel Šakalov s takim nizkim ter bučnim glasom, kot bi bil ta glas prišel iz pod poda.

„Kako zastonj“? se je nadaljeval repenčiti vodja.

„A pač zastonj“! je mirno, ne zvižajoč trohice glasu, odvrnil Šakalov.

„Bomo vedeli! Pojte dalje“!

Zbor je zapel, in nikdo ni slišal, da bi se Šakalov motil, a Vertogradov je čul, ter iskreno verjel v to, če prav v resnici tega i ni bilo. Sicer drugače i biti ni moglo, ako se upošteva, da je v duši vodje bilo tako čustvo proti oktavistu, da ako bi le ta sedel pred njim ter molčal, vender bi se vodji dozdevalo, da se on moti.

Toda vse to je bilo pusto v primeri z glavnim, a glavno je bilo v finalu. Dopeli so do „ot hudega“, katero se je vlekle zelo dolgo ter veličastno in vse jedro kate-rega se je nahajalo v tem, da so basi ter oktava peli unisono. Vsled tega se je doseglo nekaj posebnega. In baš tu se je Vertogradovu dozdevalo, da oktava končno ne vzdrži.

„Vi ne vzdržite glasu“! je rekel spet prekinivši petje ter obračajoč se k Šakalovu.

Čemu se hudujete na me“? je nenadno vprašal ta.

„Ne hudujem se, a ne vzdržite, pravim vam . . .“

„Jaz ne vzdržim“? je z lahno zagotovostjo vskliknil Šakalov.

„A kdo potem, jaz menda“?

„Hm . . . Je to čudno. Prvikrat v življenju čujem, da oktava ne more vzdržati. A jaz pa mislim, da le vaša ušesa niso v redu . . .“

„Kaj“?

„Ušesa, pravim, niso v redu . . .“

„Jaz pa menim, da vaša glava ni v redu“! je dejal vodja s sršečimi očmi.

„Hm . . . To bi še bilo“! je videzno dobrodušno omenil Takalov ter celo potipal z desnico svojo glavo, kot bi se želel prepričati, v redu li je ista. No zatem je iztegnil svojo dolgo roko k oknu, vzela svojo kapo iz sinjega sukna s široko ravno strešico ter se napravil k durim.

Vodja je osupnil, očividno ne pričakuješ takega odločnega koraka.

„Kam greste“? je vprašal.

„Kdo, jaz“? se je oglasil Šakalov, obstavši na pol pota. „K bratu grem, v Kordanovke . . . Morda si ondi i glavo popravim“!

„Da vi ste znoreli“! je vskliknil Vertogradov. „Jutri je škofova maša, a on na deželo odhaja . . . Pri Bogu, vi ste ob pamet, Šakalov . . .“

„A to bi še bilo! Mogoče pa tudi! Srečno, prijatelji“!

Poslednji klic je veljal celemu zboru in zatem je Šakalov počasi šel iz pevske sobe, nadevši kapo na svojo čedno ostrizeno glavo.

Vertogradov se je bil zamislil. Šakalova nprav mu je bila dobro znana. On je dobrodušen in krotek človek, a včasih se pripeti, da mu pride v glavo česar nelepega, neosnovanega, čisto neumnega, on gre ter izvrši. Tudi takrat je vodja, bil do cela uverjen, da Šakalov odrine v selo, kjer njegov brat služi za dijakona. A kake posledice nastanejo od tega, to se celo ne da določiti, in raje ne misliti o njih.

Vetrogradov se je hipoma zavedel. Skočil je iz pevske vadnice brez kape in z lokom v roki, ter kriknil za Šakalovim, kateri je že bil prekoračil ves dvor, ter se približal vratkam.

„Čujte, Šakalov! Fedor Ignatjič! Vrnite se, no vrnite se! Nu, ne zamerite! Oprostite, Fedor Ignatjič! Nu, oprostite“!?

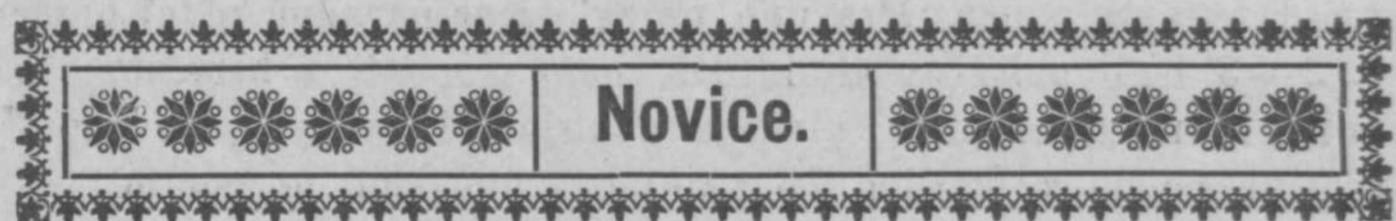
Ali Šakalov se vzkjub temu, da mu je vodja pripravil tako čast, ter ga nazval celo Fedorom Ignatjičem, celo obrnil ni, a samo z roko je mahnil nekako nazaj in se skril.

Vertogradov je postal jedno minuto, potem pljunil in se vrnil v pevsko vadnico.

„Mož je zblaznel“! je rekel zlobno, in vrgel lok na mizo. „Nu, sedaj je ‚Oče naš‘ treba opustiti, ker brez oktave nič ni“!

In izpustil je pevce domov.

(Dalje sledi).

— Osebne vesti. Kranjski dež. predsednik Viktor baron Hein je bil 25. t. m. sprejet v avdijenci pri cesarju. — Davčnim nadzornikom v Radovljici je imenovan gosp. J. Globočnik, doslej davčni kontrolor v Ribnici. — Premešeni so gg.: davčna pristava Artur Sedlak iz Ljubljane v Škofjo Loko in Jos. Rotter iz Senožeč v Ribnico, ter praktikanta Ivan Schollmayer iz Litije v Radeče in Jul. Stepic iz Radeč na Brdo. Davčni praktikant gosp. Fr. Hladnik se je odpovedal službi.

— Cerkevne vesti. Župnija Št. Lambert je dobil tamošnji župni upravitelj gosp. Josip Plantarič. Župnik na Lipoglavem gosp. Fr. Marešič se je odpovedal župniji in je bil upraviteljem imenovan gosp. J. Godec, doslej stolni vikar v Ljubljani. — Premešeni so bili čč. gg.: Avgust Schauer kot župni upravitelj na Toplo Reber (Unterwarmberg); Frančišek Sturm iz Kočevske Reke (Rieg) kot župni upravitelj v Poljanico (Pöllandl); Josip Plantarič iz Kranja kot župni upravitelj v Šent Lambert; Josip Potokar iz Tržiča v Kranj; Ivan Barle iz Kranjske gore v Tržič; Ivan Baloh iz Šmarija v Kranjsko goro; Leonhard Zupan iz Polhovega Gradca v Šmarije; Jakob Kleindienst s Krke v Polhov Gradec; Vincencij Cibašek iz Spodnje Idrije v Leskovec mesto na Dole; Josip Juvanec s Suhorije kot župni upravitelj v Rakitno; Frančišek Zega s Prema v Št. Vid pri Zatičini; Frančišek Žužek iz Dolenje vasi pri Ribnici v Št. Vid nad Ljubljano; Leopold Kolbezen iz Dragatuša v Dolenjo vas; Anton Bojanec iz Škocijana pri Dobrovi kot ekspozit na Suhorijo; Ivan Meršolj z Dobrove kot

župni upravitelj v Horjul. — Na novo sta bila nameščena čč gg semeniška duhovnika: Jakob Kalan kot duhovni pomočnik na Dobravi pri Kropi in Matija Okorn kot kapelan na Krki — Nemški viteški red je premestil iz Podzemlja č P Janeza Kubinka ter poslal na njegovo mesto č. P. Stanislaja Dostala

— **Odlikovanje.** Častni kanonik in mestni župnik pri sv. Jakobu v Ljubljani, gospod Ivan Rozman, je imenovan protonotarjem in hišnim prelatom sv. očeta.

— **Poročil se je** gosp. Fran Benkovič, ekonom v Kamniku, z gđ. Beti Petričevno iz Blagovice.

— **Subvencije.** Naučno ministrstvo je dalo starinoslovcu J. Pečniku 400 kron podpore za izkopavanja na Kranjskem, centralna komisija pa je za izkopavanja v Bohinju, ki naj se vrše pod nadzorstvom profesor Rutarja, dovolila 200 kron.

— **Manifestacija za ljubljansko univerzo.** V nedeljo bo v Ljubljani velik shod za ustanovitev univerze v Ljubljani. Mej drugimi bodo govorili predsednik mestne hranilnice gosp. V. Petričič in gg. dr. Triller in dr. Kokalj.

— **Nove cigarete.** Z dnem 1. decembra pridejo v promet nove cigarete po 6 vin. Imenovale bodo „Mil-cigarete“.

— **Za vseučilišče v Ljubljani.** Pod tem naslovom izdana spomenica, katero je spisal dr. Majaron, se dobiva po 20 kr. pri Iv. Bonaču pa tudi pri Lav. Schwentnerju.

— **Most čez Savo.** Štajerski deželni zbor je sklenil, da se zgradi pri Brežicah most čez Savo in je v ta namen dovolil 100 000 kron. Zdaj so slovenski poslanci predlagali, naj tudi država toliko dovoli.

— **Deželnozborske volitve na Goriškem.** Volitve volilnih mož so končane. V sežanskem okraju je zagotovljena zmaga naprednih kandidatov, v goriškem okraju pa zmaga katoliških kandidatov. V tolminskem okraju je sicer katoliška stranka pridobila 34 volilnih mož, napredna pa 32, vendar se sodi, da volilni možje ne bodo hoteli glasovati za kandidata katoliške stranke gosp. Klavžarja, ki se nahaja v kazenski preiskavi zaradi hudodelstva goljafije in poneverjenja. Tako utegneta v tem okraju biti voljena eden katoliški in eden napredni kandidat, v katerem slučaju bi imeli obe stranki vsaka po troje kmetskih mandatov. V mestih in trgih je zmaga dr. Tume zagotovljena. V veleposestvu ima katoliška stranka svoje kandidate, mej tem, ko jih napredna stranka ni postavila, ampak bo glasovala za kandidate, katere je določilo društvo veleposestnikov.

— **Štrajk koprskih učiteljskihnikov.** Na učiteljskem v Kopru so postali dijaki nezadovoljni z učiteljem Drag. Pri-bilom. Naj so že njih prošnje utemeljene ali ne, gotovo je, da so do cela nepravilno postopali, ko so začeli štrajk in ker se ravnateljstvo ni uklonilo njih uprav impertinentnim zahtevam, izostali so iz šole ter deloma odšli na svoj dom. Posledice takemu postopanju, ki bije v obraz vsaki šolski disciplini, naj dijaki sami sebi pripišejo.

— **Gorica in Gradiška.** Mej tema mestoma je nastal oster razpor, vsled katerega je občinski odbor gradiščanski sklenil, naj se Gradiška ne udeleži volitev v goriški deželni zbor in naj dela na to, da se gradiščanski okraj priklopi Trstu. Razpor je nastal radi razdelitve davkov, ki jih plačuje južna železnica.

— **Velik slovenski shod v Trstu** priredi prihodnjo nedeljo politično društvo „Elinost“. Razpravljalo se bo na tem shodu o slovenskem šolstvu.

— **V vodo je padel** 40letni mlinarski pomočnik Gregor Reje iz Zavodja v oseliški občini, ko je šel zvečer preko potoka v bližnjo gostilno po vodo.

— **Strahovito zločinstvo pred mariborskimi porotniki.** V Mariboru se je v soboto začela obravnava proti posestnici Alojziji Grmič iz Slavčine, ki je s pomočjo svojih dveh bratov in svoje matere umorila lastnega moža, truplo

skuhala, ga dala požreti svinjam in potem kosti sežgala. Alojzija Grmič je skušala glavno krivdo zvaliti na svojega gluho-nemnega brata.

— **Električna železnica v Ljubljani.** V sredo je povozila električna železnica blizu deželne bolnice kmetico Marijo Škofic in jo tako poškodovala, da žena ne bo več okrevala.

— **73leten starec — obsojen na smrt.** Jeseni l. 1900 se je omožila 37letna Alojzija Letnik v Zitanjih z Janezom Deutschmannom, ki je bil takrat že 62 let star. Ko se je preselila k svojemu možu, je vzela seboj tudi svojega 73 let starega očeta. Nastali so kmalu prepiri. Nekega dne je stari oče zeta petkrat z železnimi vilami udaril po glavi, potem pa vzl sekiro in ga tudi s to petkrat udaril po glavi. Naposled je starec odlomil še neki remelj in s tem umirajočega zeta šestkrat zopet po glavi udaril. Zet je seveda umrl. Pri tem umoru je menda pomagala tudi žena. Truplo sta potem zakopala v gnojišče. Starec je bil obsojen na smrt, njegova hči pa je bila oproščena.

— **Tašco umoril.** 35letni posestnik Jakob Dobsa v Središču je stal te dni pred mariborskimi porotniki obtožen, da je umoril svojo tašco in jo s pomočjo svojega hlapca vrgel v Dravo. Dobsa je bil radi uboja obsojen na štiri leta težke ječe, njegov hlapec pa na štiri mesece.

— **Uboj.** Kovač Jožef Kotar iz Retnja je blizu Kovorja napadel dva fanta in jednega od njiju, Jož. Nadižarja ubil.

— **Morilec svoje žene.** Porotno sodišče v Trstu je te dni obsodilo 62letnega Valentina Romano iz Kopra na smrt na vešalah, ker je iz ljubosumnosti umoril svojo 60 let staro ženo.

— **Leto po smrti odlikovana.** Uradni dunajski list in po njem drugi listi so objavili, da je dobila učiteljica na nemški šoli v Starem praškem mestu, Karlina Stenglova ravno te dni kolajno Elizabetinega reda. Veselja nad odlikovanjem ni doživela, ker je l. 1900 umrla in sicer na praznik Vseh svetnikov.

— **Za dom hrvaških pisateljev,** katerega nameravajo postaviti v Zagrebu, je knez Dumičić daroval 10.000 kron

— **Dijamanti perzijskega šaha.** Ko je bil zadnjikrat perzijski vladar v Budimpešti, je odlikoval več oseb in jim podelil razne redove. Ker ni bilo pri rokah dosti pravih dijamantov, je ukazal, da se smejo pri teh redovih rabiti tudi umetno napravljeni dragi kameni. Neki bogatin, in sicer jud, je dobil solnčni red II. reda. Ko mu je bil ta red z oznaki izročen, spoznal je, da dijamanti niso pravi. Hotel se je bolj postaviti in dal na svoje stroške udelati prave dijamante in potem je šel zahvaliti vladarja za red. Tudi ta je zapazil koj prave dijamante, in misleč, da so mu bili dani po pomoti, rekel je odlikovancu: „Oprostite, jaz sem se zmotil. Vi bi imeli dobiti odlikovanje I. reda“. Stopil je k njemu, vzal je oznake II. reda in pripel mu je I red in zopet ponarejene dijamante. Poročilo o tem pa pravi, da sta bila sedaj baje oba zadovoljna, perzijski vladar in jud bogatin.

— **Slon in elektrika.** V Buffalu je nek slon, ki ima zgodovinsko ime Jumbo, in ki je imel vsled svoje zlobnosti biti usmrčen, podal dokaz, da je njegov rod celo proti 2200 voltom elektrike neobčutljiv. Jumba so zvezali in mu elektrode, v solni vodi namočene, pritrdili na ušesi in na konec hrbtne ter spustili nanj električni tok. Poskus so šestkrat napravili, a Jumbo je samo migal z ušesi, krožil rep, zadovoljno mrmral in dokazal še na drug način, da ljubezenski objem električnega toka pri njem nič ne opravi in da ne občuti drugega kakor prijetno ščegetanje.

— **Zadnja reklama.** V Briksenu so imeli neko slavnost, h kateri je prišlo vse polno tujcev, da vidijo velikanski sprevod. Vsa okna bila so razprodana gledalcem in povpraševanje po razglednih oknih bilo je toliko, da so trgovci izpraz-

nili svoja izložna okna ter jih oddali za drag denar radovednemu občinstvu. Tako je med drugim trgovec z modno robo oddal okno trem, vže bolj postarnim devicam, ki so se lepo nakinčane naselile v okno, da vidijo sprevod. Ljudstvo, ki je hitelo mimo, jelo se je gručiti in na glas smejeti tem damam v oknu. Ker je bil krohot vedno večji, gre gospodar okna na ulico, da vender vidi, zakaj provzročča toliko smeha njegovo okno. In kaj vidi? V oknu stoji pod damami deska z lepimi velikim črkami: „Zaradi zapoznele sezone znižane cene!“ — Deska je bila namenjena za njegovo blago, a io je pozabil trgovec odstraniti, ko je dal okno na razpolago starim devicam. Bog ve, so mu li dame kaj hvaležne za to njegovo uslugo?

— **Zaroka komtese Chotkove.** Henrika Chotkova, najmlajša sestra prestolonaslednikove soproge, se je te dni zaročila s princem Stanislajem Radziwillom. Nevesta šteje 20 let, ženin pa je malo mesecev starejši, je poročnik pri hulanskem polku v Hanoveru. Dve sestri prinčevi sta omoženi z dvema bratoma grofoma Potocký.

— **Žalostna svatba.** V Kruševici na Hrvatskem slavil je svojo svatbo mladi kmetski gospodar s hčerjo bližnjega sosedu. Ko sta šla po hrvatskih običajih dva moža v dom, ustrelil je eden med njima z zemljo nabasano puško. Nesreča je hotela, da je priletel strel v glavo osemletni sestri ženinovi. Deklica je padla na tla ter je v nekaterih urah bila mrtva. Med tem ko je deklica umirala, poročila sta se mlada zaročenca. Kako težko jima je pač moralo biti pri sreči ob misli, da je mlado otroško življenje moralo biti žrtev njunega današnjega praznika. Mož, ki je zašel deklico, bežal je domov ter od razburjenosti opasno zbolel. Da stvar ne bode imela dobrega konca, slutili so zbrani svatje že v jutro, ker se jim je ubilo zaporedoma par polnih steklenic z vinom brez kakega povoda. Je li to res kaj pomenilo ali ne, to je gotovo, da je vsega bila kriva nepaznost.

— **Prisiljeni v dvoboj.** Z vprašanjem prisiljenega dvoboja se je že mnogokrat bavilo več parlamentov, med njimi tudi avstrijski. Ta kruti običaj, ki se je ohranil še iz srednjega veka, in ki sili častnike, da se za vsako malenkost, ako so tudi le namišljeno razžaljeni, dvobojujejo, je pravi škandal za 20. stoletje; vsak razsoden človek smatra to naredbo, ki je ostala iz vitežkih časov, za velikansko bedarijo in surovost. A vkljub temu se častništvo dvoboja ne more otresti. Zlasti v zadnjem času se množe slučajji, ko so častniki prisiljeni, braniti svojo namišljeno užaljeno čast s poskušenimi umori in s tem, da sekajo s svojo sabljo po sicer mirnih, a morda vinjenih nasprotnikih. Seveda radi tega ni napadati častnikov samih, ker morajo storiti to po ukazu višjih in po svojih stanovskih zakonih, sicer bi jih brez pardona odpustili. — V nedeljo 3. novembra se je zopet dogodil v Interburgu na Nemškem vnebovpijoč slučaj, ki zopet glasno priča o krutem, uprav groznem barbarstvu ter o neumnosti dvoboja. Poročnik Kurt Blaskowitz, sin evangelijskega župnika z mnogoštevilno družino, bi se bil imel 3. novembra oženiti. Na zadnjem samskem večeru se je opil ter na cesti zaspal. Dva častnika sta ga hotela spraviti domov, a Blaskowitz je je seveda v svoji vinjenosti bil okrog sebe ter udaril tudi svoja tovariša. In častni svet je odločil, da morata častnika pozvati Blaskowitza na dvoboj, dasi sta bila oba volje, zadovoljiti se s častno izjavo. Blaskowitz je moral preložiti svojo poroko; prišli so oče, mati, nevesta, sestra in njen mož, prigovarjali so mu, naj se odpove oficirskemu stanu, toda zaman! Blaskowitz se je streljal, krogla mu je predrila ledico, da je v par minutah umrl. Zato je vse velikonemško časopisje razburjeno in nemško občinstvo najostreje obsoja častni svet oficirski, ki je siloma pognal častnika v smrt ter primoral njegovega nasprotnika, da je umoril tovariša. Vse se škandalizira nad barbarskim dvobojem in zahteva reformo. Morda vender ta slučaj provzroči, da se spozna surovost in nesmiselnost

dvoboja in da bode to vplivalo tudi na častniške razmere pri nas.

— **Volilne zlorabe fotografirane.** To je gotovo nekaj novega in je došlo z Ogrskega. Med 53 peticijami, došlimi kraljevi kuriji, s katerimi se oporeka volitvam poslancev, je tudi volilen akt, kateremu so pridodani fotografski posnetki, ki kažejo prizor, kako je uradnik držal obkoljenih več volilcev z namenom, da niso mogli glasovati.

— **Kako Madžari vzdržujejo Hrvatsko?** Leta 1899 je bilo po skupnem proračunu dovoljenih v imenu investicij za gradnjo cest in mostov, razna prometna sredstva na železnicah in v svrhu povzdige gospodarstva, naposled za uravnava rek: Izvanredni izdatki: I. skupnemu finančnemu ministrstvu a) za Ogrsko 3,185.135 gld.; b) za Hrvatsko nič; skupnemu trgovinskemu ministrstvu a) za Ogrsko 2,955.350 gld.; b) za Hrvatsko nič; skupnemu poljedelskemu ministrstvu a) za Ogrsko 1,341,751 gld.; b) za Hrvatsko nič. Investicije skupnemu finančnemu ministrstvu a) za Ogrsko 1.666.207 gld.; b) za Hrvatsko nič; skupnemu trgovinskemu ministrstvu a) za Ogrsko 6,037.065 gld.; b) za Hrvatsko 50.000 gld. za most pri Varaždinu, 35.000 gld. za utrjenje obale pri mostu v Varaždinu; skupnemu poljedelskemu ministrstvu a) za Ogrsko 4,081.352 gld.; b) za Hrvatsko nič. K temu še kakor posebna investicija za mrežo ogrskih državnih železnic a) na Ogrskem 10 milijonov gld.; b) za Hrvatsko nič.

— **Kraljica Draga.** „Cris de Paris“ poroča: Pred nekoliko dnevi je prišla v Belgrad tajnostna ženska, ki se je nastanila v neposredni bližini kraljevske palače. Zavita v dolgo haljo, vhaja vsak dan v konak brez vsake ovire. Slučajno se je izvedelo, da je to gospa Zieboldova, Rusinja, katera slovi radi svoje čarodejne moči in ima pripomoči kraljici, da dobi potomca. Ta zadeva pa je sploh po mestu javna skrivnost.

— **Jubilej kompasa.** V juniju prihodnjega leta bode mesto Amalfi slavilo 600letnico kompasa. Postavljen je že slavnostni odbor, kateremu predseduje vojvoda abruški. Kompas je znašel Flavio Gioia iz mesta Amalfi v Italiji.

— **Žena o ženskah.** V trgovskem društvu v Monakovem je govorila gospa Otilija Steinova o čednostih in hibah žene razen družega tole: „Često se očita ženam, da si pred vsem prizadevajo, da so krasne. Pojem „krasnega“ je jako prožen pri raznih narodih. Orijentalci na pr. obožavajo debele žene. Kadar hoče umetnik izobraziti popolno krasoto žene, jo mora zložiti iz motivov več lepih žen: krasoto mora zlagati kakor nekako mozaiko. Nič ni bolj minljivega, nego lepota. Ljubeznjiva žena ostane možu vedno krasna. Dobra in vrla ženinina duša traja dalje časa nego minljiva krasota. Kar se tiče ženskega značaja, se ljubezen in mržnja povsem razlikujeta pri možu in pri ženi. Duševna močeva premoč provzročča pri ženi vsakovrstne zvijače. Žena je senzitivna in lahko razburljiva. Odtod izvira izpreminjevanje njenih čudi in premislekov. Toda ženska ni nič manj egoistična nego mož. Senzitivnost ustvarja nervoznost pri ženskah. Le ena, k večjemu dve ženski iz sto moreta se vzdržati, da ne segata govorniku v besedo. Nahajamo tudi pogosto pri ženski, da maščuje izdajo v ljubezni, ter da je nestanovitna, vender pa nahajamo tudi pogosto, da je pravična, da prizanaša rada iz srca. Ženska je prava junakinja v duševnem in telesnem trpljenju. Kar je pri možu krepka in trdna volja, to so pri ženski trdovratnost in gospodstvaželjne muhe. Ljubosumnost, ki se stopnjeva v najhujšo mržnjo, se prišteva k najrnejšim točkam duševnega ženskega življenja. Ljubosumnost dela žensko slepo in nepravilno.

— **Žalostna vrnitev.** Sin neke delavske družine je odšel pred 10 leti v Ameriko, da si ondi pridobi premoženja ter olajša starišem bedno življenje v Parizu. Od začetka mu je šlo dobro, dobil je lepo plačo v neki tovarni v San Franciscu. Pa prišli so hujši časi: zgubil je službo, ter se revno živeč potikal ob malem zaslužku po raznih mestih Amerike.

Domov pa ni hotel slabega poročati, dobrega pak ni mogel, dasi mu je bila edina želja, priboriti si totiko, da se povrne lahko v domovino nazaj k starišem. Tako je minulo 10 let, v katerem času je samo jedenkrat pisal domov. Naposled si je vendar toliko prihranil, da se je vrnil v domovino in se še isti večer podal v stanovanje svojih starišev. Pa kaj vidi! Mati njegova je klečala vsa obupana poleg mrtvaškega odra, na katerem je ležal njegov oče. Ko zagleda mati svojega zgubljenega sina, skoči k njemu, rekoč: „Nesrečnež! Ali nisi mogel priti vsaj dva dni preje. Tvoj oče je čakal dan za dnem na tvojo vrnitev in je vsled žalosti umrl“. Sin ni odgovoril niti besedice, poljubil je očeta na mrzlo čelo ter odšel v kuhinjo, kjer si je v obupu zasadil velik nož v prsi. Težko ranjenega so odnesli v bolnišnico, kjer je kmalu na to umrl.

— **Učenjaška neumnost.** Neki francoski učenjak v mestu Lille se je rad pečal s tem, da je določeval velikost človeške postave v raznih stoletjih. Prišel je do sledečega sklepa: Leta 1610 so bili ljudje primeroma 1.75 m visoki, leta 1790 pa le 1.68 m, l. 1820 pa 1.66 m, in sedaj 1.62 m. Potemtakem, pravi oni učenjak, je bil prvi človek 5.10 m visok in l. 4000 po Kr. rojstvu bodo zelo majhni ljudje in sicer le 38 cm visoki. Konec sveta bode baje takrat, ko bodo tako majhni ljudje, da ne bodo mogli sploh živeti.

— **Potres.** Na obrežju gardskega jezera je bil v petek zopet potres. Med prebivalstvom je nastal velik strah. Od ljudij ni nihče ponesrečil. — V Erzerumu v Turčiji je potres razrušil dne 8. t. m. mnogo hiš.

— **Soproga tatinskega lovca.** Iz Lucerna poročajo: Radi umora dveh tatinskih paznikov je bil pred kratkim ubegli tatinski lovec Scheuber iz Wolfenschiessena (Nidwalden) in contumaciam obsojen na smrt. Ko je obsojenčeva mlada soproga izvedela za smrtno obsodbo moža, jo je zadela kap in je umrla na mestu. Zapustila je več otrok.

— **Cerkev v spomin carja Aleksandra II.** Na prostoru, kjer je bil car-osvoboditelj umorjen, je dograjena cerkev, ki ima prostora za 3000 ljudij. Cerkev je zidana v pristnem slogu, bo električno razsvetljena, za toploto bo poskrbel parni stroj. Kraj, kjer je bil nesrečni car smrtno ranjen, bo vložen z mozaiki s slikami iz Kristusovega trpljenja. Na pročeljih četrteh vrat bo 20 marmornatih plošč, obsegajočih manifeste iz vladanja Aleksandra II. in grbe vseh ruskih gubernij.

— **Draga stanovanja.** V Londonu se nahaja ozka ulica, v kateri stanujejo sami bogataši in v kateri so navadna stanovanja, ki bi drugod stala 700 — 800 gld., draga do 36000 gld. in še višje. Nahajajo se v onej ulici stanovanja, za katere se plača do 120.000 gld. Seveda: ulica je od bogatašev in kdor stanuje ondi, isti je imenovan bogataš. Neki lastnik hiše dohva ondi za najemnino 18 milijonov gld. na leto.

— **Kronanje angleškega kralja Edvarda VII.** Med udeleženci te imenitne slavnosti se imenuje tudi baronka Burdell-Contsova kot najstarejša. Ko je nastopila vlado kraljica Viktorija, je bila ona najbogatejša priča te slavnosti, da je bila celo še navzoča, ko je bil kronan prednik kraljice Viktorije, Jurij IV. Omenjena baronka bo tedaj ne le najstarejša oseba pri tej slavnosti, ampak skoro edina oseba, ki je videla kronanje treh vladarjev.

— **Velika moštranca.** V mestu Toledu na Španjskem imajo moštranca, ki tehta 200 kg. Vsa je iz srebra, polna dragih kamenov in se nahaja na nji 260 majhnih kipov kot okraskov. V nji je skrita druga moštranca, ki jo je kupil toledanski kardinal de Cirperos iz zapuščine kraljice Izabele Katoliške. Kraljica jo je dala napraviti iz ameriškega zlata in tehta 16.5 kg. Da tako velikansko moštranca lahko rabijo pri procesiji sv. Rešnjega Telesa, imajo dragoceni voz, ki je tako napravljen, da moštranca ostane vedno v pravi navpični legi, če prav voz ropota po strmih toledanskih ulicah.

— **Upor kaznjencev.** Iz Novega Jorka poročajo: V Leavenwoodu (Kanzas) se je uprlo 40 kaznjencev v ondotni kaznilnici. Vzeli so paznikom orožje, jednega paznika so umorili, dva ranili ter nato zbežali. Konjeništvu je šlo za begunci, jednega ubilo in jih več ranilo.

— **Eksplodzija.** Iz Filadelfije javljajo: Parnik „Etelka“ je videl v noči 7. t. m. mej 41. stopinjo severne širine in 59. stopinjo zahodne dolžine kako se je potapljala goreča ladija. Ko je prišel parnik v bližino, ni bilo o ladiji, niti o moštvu ne duha ne sluha več.

— **Zarota proti perzijskemu šahu.** V Perziji so prišli na sled zaroti, ki je bila naperjena proti perzijskemu šahu. Šah pa si je to zaroto sam zakrivil, ker je hotel izsiliti potom davka velike svote denarja, katere bi mu omogočile še jedenkrat potovanje v Evropo. — Kakor znano, je perzijski šah pred jednim letom prepotoval velik del Evrope in to se mu je tako dopadlo, da bi si rad še enkrat privoščil to zabavo. Ker pa taka potovanja stanejo velike svote, torej je skušal priti do denarja po itak revno živečem seljaku. Ljudstvo pa se je temu uprlo in nastala je skrivna zarota in pod imenom „Zveza patriotov“. Vendar je vlada prišla na sled tej družbi, in so nje voditelji obsojeni v dosmrtno ječo.

— **Boj med belimi in črnimi Američani.** V Baltownu, v ameriški državi Lousiani, se je vnel 28. m. m. boj med belimi in črnimi. Ubiti so bili 3 beli in 30 zamorcev. Neki krčmar-zamorec, kateremu so hoteli zapreti gostilno, je ustrelil dva uradnika. Neki zamorski pridigar je hotel na množico streljati, a ustreljen je bil sam, prej nego je mogel sploh puško sprožiti. Nato se je vnel boj. Zamorci so streljali iz gostilne tako dolgo, da so beli zažgali poslopje. Ko so zamorci bežali, so bili vsi deloma zabodeni, deloma zadavljeni. Boj se je družega dne nadaljeval in šele nato so prišli vojaki in napravili red.

— **Ženitovanjsko potovanje v čolnu.** Kapiten Vilj. Andres se je oženil v Ameriki z mlado Američanko. Sklenila sta, da svoje ženitovanjsko potovanje napravita v čolnu proti Španskem, kamor mislita priti v osmih tednih. Ta čudni ženitovanjski izlet zanimal je vse občinstvo in se je na obrežji morja zbralo ob odhodu mladega para okoli 5000 ljudij. Želeli so jim vsi srečen pot, katera želja je tembolj na mestu, ker je potovanje na takem čolnu zares nevarno. Na širnem oceanu biti s slabim čolnom, to pač ni malenkost in se jima mora priznati pogum.

Tržne cene.

V Ljubljani dne 29. novembra 1901. Pšenica K 8.50 h, rž K 7.— h, ječmen K 7.— h, oves K 7.50 h, ajda K 6.50 h, proso K 7.— h, turšica K 6.70 h, leča K 10.— h, fižol K 8.50 h. Vse cene veljajo za 50 kilogramov.

Št. 13.111.

Razglas.

Dne 2. januarja 1902. l. ob 10. uri dopoludne vršilo se bode v deželni hiši (Turjaški trg št. 3) XIV. žrebanje obveznic 4% kranjskega deželnega posojila.

Od deželnega odbora kranjskega
v Ljubljani dne 20. novembra 1901.